

การหลอกลวงอันชั่วร้ายของความสมดุลเท็จ: การ สมรู้ร่วมคิดของสื่อตะวันตกในการปกปิดการฆ่าล้าง เผ่าพันธุ์ของอิสราเอลในภาษา

ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2568 การทำลายล้างในภาษานั้นไม่อาจจินตนาการได้ คาดว่ามีชาวปาเลสไตน์เสียชีวิตระหว่าง 270,000 ถึง 378,000 คนนับตั้งแต่การโจมตีครั้งล่าสุดของอิสราเอลเริ่มต้นขึ้น—จำนวนที่มากกว่าตัวเลขการเสียชีวิตโดยตรงที่รายงานอย่างเป็นทางการ 57,000 ราย ซึ่งตัวเลขนี้เองถูกจำกัดโดยศพที่ถูกฝังอยู่ใต้ซากปรักหักพังและพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ ถึงกระนั้น ท่ามกลางการสังหารหมู่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน สื่อกระแสหลักของตะวันตกยังคงนำเสนอเรื่องเล่าที่บิดเบือนอย่างน่าสยดสยองภายใต้หน้ากากของ “ความสมดุล” และ “ความเป็นกลาง” ความเป็นกลางที่เรียกกันนี้ไม่ใช่จะไร้อื่นนอกจากการสมรู้ร่วมคิด การให้ความสำคัญเท่าเทียมกันระหว่างรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ที่ยึดครองและประชากรที่ไร้รัฐชาติที่ถูกปิดล้อม ถูกบล็อกและถูกโจมตีด้วยระเบิด ทำให้องค์กรสื่อกลายเป็นผู้เข้าร่วมอย่างแข็งขันในการปกปิดความรุนแรงของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

สถิติที่ถูกกระجبและการปกปิดจำนวนผู้เสียชีวิต

ตัวเลขบอกเล่าเรื่องราวที่สื่อปฏิเสธที่จะเผชิญหน้า การศึกษาของ **The Lancet** ในเดือนมกราคม 2568 คาดการณ์ว่ามีผู้เสียชีวิตโดยตรงกว่า 64,000 รายภายในกลางปี 2567 โดยระบุว่าตัวเลขนี้ถูกประเมินต่ำไป 41% การประมาณการในภายหลัง ซึ่งพิจารณาการเสียชีวิตทางอ้อมจากความอดอยาก โรคภัย และการพังทลายของโครงสร้างพื้นฐาน คาดการณ์จำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมดสูงถึง 186,000 รายภายในเดือนกรกฎาคม 2567 เมื่อพิจารณาการทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่นั้นมา ช่วงปัจจุบันที่ 270,000 ถึง 378,000 ไม่ใช่การคาดเดา—มันมีพื้นฐานจากแบบจำลองทางประวัติศาสตร์ของการเสียชีวิตส่วนเกินในเขตความขัดแย้ง กระนั้น สื่อยังคงยึดติดกับตัวเลขที่จำกัดของกระทรวงสาธารณสุขภาษา โดยตั้งคำถามถึงความน่าเชื่อถือด้วยการตีป้ายว่า “บริหารโดยฮามาส” ขณะที่เพิกเฉยต่อประวัติอันยาวนานของความแม่นยำของกระทรวงในระหว่างการโจมตีของอิสราเอลครั้งก่อน ๆ การรายงานที่ต่ำกว่าความเป็นจริงโดยเจตนาทำให้ขนาดของภัยพิบัติเจือจางและชะลอความโกรธแค้นทั่วโลก

โฆษณาชวนเชื่อความโหดร้ายและเรื่องเล่าหวาดกลัวที่ถูกหักล้าง

อาชญากรรมด้านวารสารศาสตร์ไม่ได้มีเพียงการละเลย แต่ยังมี การบิดเบือน ในช่วงต้นของสงคราม พาดหัวข่าวทั่วโลกสะท้อนเรื่องราวที่น่าสยดสยองและยังไม่ได้รับการยืนยัน: **ทารก 40 คนถูกตัดศีรษะ, ทารกถูกอบในเตาอบ, ทารกในครรภ์ถูกตัดออกจากมดลูกของมารดา** ข้อกล่าวหาเหล่านี้ ซึ่งเผยแพร่โดยนักการเมืองอย่างกว้างขวางและถูกขยายโดยปราศจากการวิพากษ์วิจารณ์โดยสื่อเช่น CNN และ Sky News ทำหน้าที่เป็นข้ออ้างทางอารมณ์สำหรับแคมเปญตอบโต้ของอิสราเอล ประธานาธิบดีสหรัฐฯ โจ ไบเดน เองก็ย้ำข้อกล่าวหาเรื่องการตัดศีรษะในสุนทรพจน์สาธารณะ ไม่เคยมีหลักฐานใด ๆ ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเหล่านี้ แม้แต่รัฐบาลอิสราเอลก็ยอมรับในภายหลังว่าพวกเขาไม่สามารถยืนยันได้ และถึงวันนี้ สื่อหลายแห่งยังไม่ได้ออกคำถอนคำอย่างเป็นทางการ บางแห่งยังคงอ้างถึงข้อกล่าวหาที่ถูกหักล้างราวกับว่าเป็นความจริง

นี่ไม่ใช่วารสารศาสตร์ นี่คือโฆษณาชวนเชื่อความโหดร้าย—กลไกในการให้เหตุผลสำหรับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และปิดปากผู้เห็นต่าง เมื่อเรื่องเล่าหวาดกลัวที่ไม่ได้รับการยืนยันได้รับเวลาในการออกอากาศทันทีโดยปราศจากการวิพากษ์วิจารณ์ ในขณะที่อาชญากรรมสงครามของอิสราเอลที่ได้รับการบันทึกไว้ถูกปฏิบัติด้วยความสงสัยหรือถูกทำให้ดูเล็กลง รูปแบบหนึ่งก็ปรากฏขึ้น: การทำให้ชาวปาเลสไตน์ไร้มนุษยธรรมและการปกป้องความไม่ต้องการรับโทษของอิสราเอล

อคติเชิงสถาบันและการสมรู้ร่วมคิดของสื่อ

ลักษณะที่เป็นระบบของอคตินี้ชัดเจน BBC ภายใต้การนำของบรรณาธิการตะวันออกกลาง Raffi Berg ได้ฝังเนื้อหาการสืบสวนเช่น **Gaza: Doctors Under Attack** ซึ่งได้รับการช่วยเหลือโดยสื่อที่กล่าวหาว่าอย่าง Channel 4 CNN ยังคงออกอากาศข้อกล่าวหาของอิสราเอลนานหลังจากที่ถูกหักล้าง โดยเพิกเฉยต่อการคัดค้านภายใน ดังที่ระบุไว้ในสารคดี **Failing Gaza** ของ Al Jazeera สถาบันสื่อสหรัฐฯ เช่น **The New York Times** บังคับใช้นโยบายการแก้ไขที่เป็นแบบ Orwellian ซึ่งห้ามใช้คำว่า “การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์” แม้ว่าศาลยุติธรรมระหว่างประเทศจะพบว่าคดีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของแอฟริกาใต้ต่ออิสราเอลนั้นน่าเชื่อถือ กลุ่มสื่อยุโรป เช่น Axel Springer มีผลประโยชน์ทางการเงินในเศรษฐกิจการตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมาย ได้กำไรโดยตรงจากการยึดครองในขณะที่กำหนดทิศทางการทำงานของบรรณานุกรมเช่น Politico

การปิดปากพยาน: สงครามต่อผู้วารสารศาสตร์

นอกจากช่องว่างของสื่อแล้ว อิสราเอลยังห้ามนักข่าวต่างชาติทั้งหมดเข้าสู่กาซา นับตั้งแต่เริ่มการโจมตี เพื่อให้แน่ใจว่ารายงานจากสถานที่จริงเพียงแห่งเดียวมาจากนักข่าวปาเลสไตน์ที่อยู่ภายใต้การปิดล้อม นักข่าวท้องถิ่นเหล่านี้ต้องจ่ายราคาสูงสุดสำหรับการรายงานของพวกเขา—ประมาณ 250 คนถูกสังหารโดยกองกำลังอิสราเอล ซึ่งจำนวนผู้เสียชีวิตนี้รวมถึงผู้ที่ระบุตัวตนอย่างชัดเจนว่าเป็นสื่อมวลชน การกำจัดพยานและปิดปากเสียงอิสระทำให้อิสราเอลมั่นใจได้ว่ารุ่นของเหตุการณ์ของพวกเขาจะครอบงำการเล่าเรื่องระดับโลก

ความสมมูลเท็จ: เครื่องมือของการหลอกลวง

สิ่งที่เชื่อมโยงกรณีเหล่านี้ไม่ใช่แค่อคติ แต่เป็นโครงสร้างที่ตั้งใจไว้ ความสมมูลเท็จไม่ใช่กรอบที่เป็นกลาง—มันเป็นเครื่องมือของการหลอกลวง เช่นเดียวกับที่ผู้ปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเคยถูกนำเสนอควบคู่ไปกับนักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศ และผู้ต่อต้านวัคซีนได้รับแพลตฟอร์มต่อต้านฉันทามติทางการแพทย์ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกาซาถูกฝังอยู่ภายใต้ความเท่าเทียมเท็จระหว่างผู้ยึดครองและผู้ถูกยึดครอง แต่ไม่ใช่การถกเถียง มันเป็นการสังหารหมู่ด้านเดียว โดยมีชาวปาเลสไตน์มากกว่า 250,000 คนเสียชีวิต เทียบกับเพียงเล็กน้อยของจำนวนนั้นในฝั่งอิสราเอล

ราคาของการสมรู้ร่วมคิด

ผลกระทบของการหลอกลวงนี้มหาศาล มันชะลอการดำเนินการระหว่างประเทศ มันทำให้ผู้กระทำผิดสามารถกระทำการโดยไม่ต้องรับโทษ มันลบเลือนความทุกข์ทรมานของทั้งชาติที่อยู่ภายใต้การปิดล้อม มันส่งเสริมอาชญากรรมในอนาคต สื่อตะวันตกต้องละทิ้งการแสวงหาความเป็นกลาง เพชฌัญญูกับความเป็นจริงของการกระทำของอิสราเอลในกาซา และแก้ไขบันทึกเกี่ยวกับการโกหกที่ประดิษฐ์ขึ้นซึ่งพวกเขาช่วยเผยแพร่ เลือดของกาซาไม่เรียกร้องอะไรน้อยไปกว่านี้

การนิ่งเฉย—หรือที่แย่กว่านั้น การคงไว้ซึ่ง “ความสมมูล” —คือการยืนอยู่ข้างการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์